

Ja to rybka viem, je to slovo d'akujem

Jedna múdra riečna ryba
chytla, čo mnohým chýba.
Ja to, rybka, ja to viem,
je to slovko d'akujem.

Nabrali si líštičky
do hrnčeka vodičky.
Vypytuje sa ich ryba :
„ nič vám, líštičky, nechýba ?“

Po kúpeli už sa suší starý jazvec.
Ako sluší povedal aj d'akujem.
Aj ja to už, rybka, viem!

Rybka volá z vody :
**„ Vari to tak chodí ?
Stačí predsa máličko,
jedno slušné slovíčko!“**
Ja to, rybka, ja to viem,
je to slovko d'akujem.

A na obed celkom bosé
pricupkalo mláďa losie.
V škole je to múdry žiak,
ale v lese vetroplach.
Napije sa chladnej vody,
slovko vďaka neprehodí.

Deň je teplý, slnko svieti,
medvedica kúpe deti.
Trochu mydla nebolí,
zajtra pôjdu do školy.
Rybka volá :
**„ Moji milí,
nič ste v rieke nestratili ?“**

**„ Ahoj rybka, tu sme všetci,
máme všetky svoje veci,“**
vykrikujú medvied'atá.
„Ďakujeme rybka zlatá!“

Deň už hasne, nôcka padá.
A rybka by bola rada,
aby ráno veľkí, malí
jej slovíčkom d'akovali.
Ja už, rybka, ja už viem
tvoje slovo d'akujem.